

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 5087/06
24.01.2008. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: мр Јадранке Ињац, председника већа, Зоје Поповић и Јелене Ивановић, чланова већа, са саветником суда Вером Маринковић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужилаца: АА и ББ, које заступа АБ, адвокат, против решења Министарства финансија Републике Србије - Сектор за имовинско-правне послове, број: 463-02-00662/2006-07 од 11.4.2007. године, у предмету изузимање градског грађевинског земљишта, у нејавној седници већа одржаној дана 24.1.2008. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Тужиоци су овом суду поднели тужбу због "ћутања управе", јер тужени орган није донео решење поводом њихове жалбе изјављене на решење Општинске управе Шабац - Одељење за финансије, број: 464-68/06-03 од 14.9.2006. године. Након поднете тужбе тужиоци су 26.4.2007. године, доставили изјаву којом обавештавају суд да проширују тужбу на решење Министарства финансија Републике Србије, Сектор за имовинско-правне послове број: 463-02-00662/2006-07 од 11.4.2007. године, које су примили 24.4.2007. године, а којим решењем је поништено решење Одељења за финансије Општинске управе Шабац бр. 464-68/06-03 од 14.9.2006. године и предмет враћен првостепеном органу на поступак по примедбама изнетим у образложењу овог решења. Наведеним првостепеним решењем одбијен је захтев АА и ББ, за поништај правноснажног решења број: 464-140/77-08 од 17.1.1978. године, којим је ранијем кориснику ВВ, изузето национализовано неизграђено градско грађевинско земљиште у корист општине Шабац.

У тужби поднетој овом суду тужиоци оспоравају законитост решења туженог органа због битне повреде правила поступка и погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања. Наводе да је правилно другостепени орган поништио првостепено решење али да је недопустиво да другостепени орган у образложењу свог решења даје примедбе и позива се на своје ставове које је изнео у образложењу неког другог решења тог министарства, а које је донето у поступку ГГ, истичући да ако првостепени орган поступи по тим примедбама поново ће донети незаконито решење. Са изнетих разлога и ближе наведених у тужби, предлаже да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење или да на подлози чињеничног стања утврђеног из извештаја вештака геометра сам реши ову управну ствар.

У одговору на тужбу тужени орган је остао у свему код разлога изнетих у образложењу оспореног решења и предложио да Врховни суд Србије тужбу одбије.

Након оцена навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, Врховни суд Србије је нашао да је тужба неоснована.

Из образложења оспореног решења и списка предмета ове управне ствари произилази да је тужени орган поступајући по жалби тужилаца поништио решење Одељења за финансије Општинске управе Шабац од 14.9.2006. године, на основу одредбе члана 232. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97 и 31/01) из разлога што је нашао да се из самог решења о изузимању земљишта не може утврдити намена земљишта у моменту његовог изузимања, при чему се из налаза вештака не може са сигурношћу утврдити да ли је наведено земљиште приведено намени, у року одређеном одредбом члана 86. став 7. Закона о планирању и изградњи ("Службени гласник РС", бр. 73/03).

По оцени Врховног суда Србије, оспореним решењем није повређен закон на штету тужилаца. Ово са разлога, што је одредбом члана 232. став 2. Закона о општем управном поступку прописано да ће другостепени орган својим решењем поништити првостепено решење и предмет вратити првостепеном органу на поновни поступак, ако нађе да ће недостатке првостепеног поступка брже и економичније отклонити првостепени орган. Како је у проведеном поступку тужени орган нашао да је првостепени орган одлучне чињенице неправилно утврдио, при чему је оценио да ће недостатке првостепеног поступка брже и економичније отклонити првостепени орган, то овај суд налази да је решење туженог органа на закону засновано, будући да је тужени орган својим решењем указао првостепеном органу у ком погледу треба допунити поступак.

Суд је ценио и навод тужбе да тужени орган у образложењу оспореног решења није могао да да налог првостепеном органу да у поновном поступку у овој правној ствари поступи по ставу изнетом у

првостепеном органу да у поновном поступку у овој правној ствари поступи по ставу изнетом у образложењу решења тог Министарства број: 463-02-00614/2006-07 од 16.3.2007. године, које је донето у поступку по жалби ГГ, па је нашао да је основан, јер је тужени у решењу морао тај став да писмено образложи, а не да упућује првостепени орган да га тражи по предметима, па је на овај начин учинио повреду правила поступања, али без утицаја на другачије решење ове управне ствари. Ово из разлога што је, по оцени овог суда, тужени орган за своју одлуку у образложењу оспореног решења дао довољне разлоге за уважавање жалбе тужиоца и поништио решење првостепеног органа од 14.9.2006. године, независно од позивања на наведено решење Министарства од 16.3.2007. године.

Са изнетих разлога, Врховни суд Србије је применом одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96), одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 24.1.2008. године, У. 5087/06

Записничар, Председник већа-судија

Вера Маринковић, с.р. мр Јадранка Ињац, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ЈК